

The Mediating Role of Attachment Styles in the Relationship Between Traumatic Childhood Experiences with Student's Love Addiction

Sotoudeh Fallah¹, Seyed Mousa Kafi^{2✉}, Abbas Abolghasemi³

1. Master's in General Psychology, Department of Psychology, Faculty of Literature and Humanities, University of Guilan, Rasht, Iran. Email: sotoudehfallah@webmail.guilan.ac.ir

2. Professor, Department of Psychology, Faculty of Literature and Humanities, University of Guilan, Rasht, Iran. Email: mosakafi@guilan.ac.ir

3. Professor, Department of Psychology, Faculty of Literature and Humanities, University of Guilan, Rasht, Iran. Email: abolghasemi1344@guilan.ac.ir

ARTICLE INFO

Article type:
Research Article

Article history:
Received 17 January 2025
Received in revised form 15 March 2025
Accepted 07 April 2025
Published Online 21 April 2025

Keywords:
love addiction,
attachment style,
traumatic childhood
experience,
student.

ABSTRACT

Background: Childhood trauma is a significant predictor of adult relational dysfunction, with attachment styles playing a mediating role in this process. Understanding the mechanisms by which early adverse experiences influence love addiction can contribute to more targeted interventions.

Aims: The present study aimed to investigate the mediating role of attachment styles in the relationship between traumatic childhood experiences and love addiction among university students.

Methods: The method of the present study was descriptive-correlational, using structural equation modeling. The statistical population of the study included all undergraduate students at the University of Guilan, from whom 360 students were selected using convenience sampling. Research data were collected through questionnaires on Love Addiction Inventory (Paybody, 2005), traumatic childhood experiences (US Centers for Disease Control and Prevention and Prevention and Kaiser Foundation, 2014), and Adult Attachment Inventory (Hazan & Shaver, 1987). Data analysis was also performed using structural equation modeling and Bootstrap methods using SPSS-26 and AMOS-24 software.

Results: The results of the study indicated a good fit of the model (RMSEA=0.04, $P < 0.001$). Secure and ambivalent attachment styles significantly mediated the relationship between adverse childhood experiences and love addiction, while avoidant attachment style did not play a mediating role.

Conclusion: The results underscore the importance of insecure attachment styles, particularly ambivalent attachment, in mediating the effects of childhood trauma on adult relationship behaviors. These findings may inform the development of therapeutic interventions aimed at addressing attachment-related vulnerabilities to reduce the risk of love addiction in affected individuals.

Citation: Fallah, S., Kafi, M., & Abolghasemi, A. (2025). The mediating role of attachment styles in the relationship between traumatic childhood experiences with student's love addiction. *Journal of Psychological Science*, 24(146), 339-355. [10.61186/jps.24.146.339](https://doi.org/10.61186/jps.24.146.339)

Journal of Psychological Science, Vol. 24, No. 146, 2025

© The Author(s). DOI: [10.61186/jps.24.146.339](https://doi.org/10.61186/jps.24.146.339)

✉ **Corresponding Author:** Seyed Mousa Kafi, Professor, Department of Psychology, Faculty of Literature and Humanities, University of Guilan, Rasht, Iran.

E-mail: mosakafi@guilan.ac.ir, Tel: (+98)9111374753

Extended Abstract

Introduction

Human connection is a fundamental source of psychological comfort and emotional well-being from infancy to death (Levine & Haller, 2010; Esmailpour, 2024). Love plays a central role in shaping an individual's experience of life, forming a unique phenomenon that cannot be substituted by other aspects such as entertainment, food, or lifestyle (Aghakhani & Zargami, 2020). Romantic relationships significantly influence core areas of youth development including intimacy, identity formation, peer interactions, and sexual maturity (Pourmohsenikalori, 2015). However, not all romantic relationships are successful (Ehsani, 2011). According to Susman (2010), mature love contributes to mutual growth, enhanced self-esteem, and well-being, whereas immature love is characterized by obsessive concerns, dependency, insecurity, and anxiety. Under certain conditions, love can lead to excessive joy or profound suffering, negatively impacting an individual's health and leading to a phenomenon known as love addiction (Salani et al., 2022). This condition is often conceptualized within an addiction framework (Wery et al., 2019), manifesting as behavioral addiction marked by obsessive thoughts, emotional dependency, compulsive behaviors, and continued pursuit of connection despite adverse outcomes (Peabody, 2005; Fisher, 2014; Salani et al., 2022).

Negative experiences in romantic relationships, such as rejection and conflict, may lead to psychological distress, anxiety, depression, and even substance abuse (Stravogiannis et al., 2018). Love addiction can also disrupt occupational functioning and social roles, and in severe cases, may lead to self-harming behaviors or suicide (Fisher, 2006; American Psychiatric Association, 2000; Esmailpour, 2024). Childhood adversities—stressful or traumatic events occurring before age 18—are a key factor in the development of psychological and behavioral disorders in adulthood (Luo & Zhian, 2019). A growing body of research links such experiences with poor mental health outcomes and dysfunctional relational patterns (Oladeji et al., 2010; Griffin

Shelley, 2009). Neurodevelopmental research shows that early deprivation and maltreatment may cause lasting changes in brain function and emotional regulation, laying the groundwork for psychiatric symptoms and relational difficulties in adulthood (Estévez & Momeñe, 2023; Zarse et al., 2019).

Attachment theory suggests that early family dynamics and unmet emotional needs shape adult attachment styles. Insecure attachment is closely tied to compulsive relational behaviors and difficulty regulating intimacy (Schaeffer, 2012; Kotera & Rhodes, 2019). Adult attachment, defined as a consistent emotional bond that provides psychological security, can mediate the long-term effects of childhood trauma on relational outcomes (Yousefi et al., 2017; Benfield, 2018).

Studies have shown that secure attachment reduces vulnerability to love addiction, while insecure attachment—especially anxious or avoidant styles—is a strong predictor of relational dysfunction and behavioral addictions (Schindler, 2019; Gori et al., 2022; Dunlop et al., 2020). Given the potential negative impact of love addiction on university students—who represent the future workforce—and the limited research on this topic in Iran, the present study aims to investigate the mediating role of secure, avoidant, and ambivalent attachment styles in the relationship between childhood traumatic experiences and love addiction among university students.

Method

This study was conducted using a correlational design based on structural equation modeling (SEM). The statistical population included all undergraduate students at the University of Guilan during the 2023–2024 academic year, estimated at approximately 12,000 individuals. A sample of 364 participants was selected through convenience sampling, adhering to Kline's (2015) recommendation of a minimum of 20 participants per estimated parameter in path analysis. Due to the non-random nature of convenience sampling, generalizations must be interpreted cautiously and contextualized through informed judgment. After securing the necessary permissions and explaining the study's objectives to students in classroom settings, 404 questionnaires were

distributed. After screening for incomplete responses and random or outlier patterns, 360 valid responses remained and were used for final analysis. Inclusion criteria were: voluntary participation, single marital status, undergraduate level, and an age range of 18–25 years. Exclusion criteria included withdrawal from the study, incomplete data, and reported history of psychological disorders (self-reported). Ethical considerations were observed: participants were informed of the study’s purpose, no identifying data were collected, participation was voluntary, and withdrawal was permitted at any stage. The study was approved by the Research Ethics Committee of the University of Guilan (IR.GUILAN.REC.1403.092). Data were analyzed using SPSS version 26 and AMOS version 24. Descriptive statistics (mean, standard deviation) and inferential tests (correlation analysis and path analysis) were used to assess model fit and evaluate relationships between variables.

Results

The final sample included 360 undergraduate students (39.4% male, 60.6% female) aged between 18 and 25 years (M = 20.27, SD = 1.5). Normality assumptions were met, and no significant univariate or multivariate outliers were detected. Pearson correlation coefficients indicated significant relationships among study variables. Love addiction

was positively correlated with adverse childhood experiences and ambivalent attachment, and negatively correlated with secure attachment. Avoidant attachment was not significantly associated with adverse childhood experiences.

Path analysis showed that the proposed model had a good fit to the data (e.g., RMSEA = 0.04, CFI = 0.98, GFI = 0.99).

Results demonstrated that ambivalent and secure attachment styles significantly mediated the relationship between adverse childhood experiences and love addiction. Specifically, ambivalent attachment had the strongest mediating effect. In contrast, avoidant attachment did not significantly mediate this relationship.

Bootstrapping analysis (5,000 samples, 95% CI) confirmed the significance of the indirect effects for secure and ambivalent attachment styles, while the indirect path through avoidant attachment was not significant. These findings support the mediating role of specific insecure attachment styles—particularly ambivalent—in linking early trauma to dysfunctional romantic behaviors such as love addiction. The fit indices of the research model and the bootstrap result for the indirect path of the research model are presented in Tables 1 and 2, respectively.

Table 1 Data fit indicators with the assumed model

indicators	Index	Desired amount	Early model	Final model
Absolute Fit Indices	Chi-Square	Smaller is better.	59	6
	GFI	Greater than 0.9	0.825	0.992
	NFI	Greater than 0.9	0.475	0.985
Incremental Fit Indices	CFI	Greater than 0.9	0.473	0.987
	RFI	Greater than 0.5	0.312	0.850
	IFI	Between 0 and 1	0.480	0.987
Parsimonious Fit Inde	PNFI	Greater than 0.05	0.190	0.9
	RMSEA	Smaller than 0.05	0.09	0.04

Table 2 Bootstrap result for the indirect path of the research model

Mediator	Confidence intervals		result	p
	lower	upper		
secure	0/011	0/177	Mediation	p<•/•••\
Avoidant	-0/005	0/102	Non- Mediation	p<•/•••\
Ambivalence	0/426	0/813	Mediation	p<•/•••\

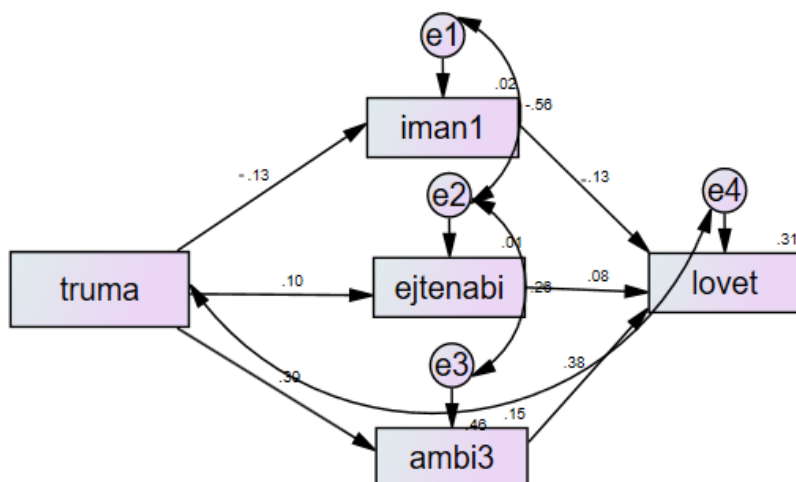

Figure 1 Final Research Model

Conclusion

The present study examined the mediating role of attachment styles (secure, avoidant, and ambivalent) in the relationship between adverse childhood experiences and love addiction among university students. The final model demonstrated good fit, and findings revealed that both secure and ambivalent attachment styles significantly mediated the relationship between childhood trauma and love addiction. In contrast, avoidant attachment did not show a significant mediating effect.

These results highlight the importance of early relational experiences in shaping attachment patterns that contribute to romantic dysfunction in adulthood. The findings are consistent with attachment theory and previous research, suggesting that insecure attachment—particularly ambivalent—can amplify the impact of early trauma on later relational addiction. The lack of a mediating role for avoidant attachment may point to other moderating psychological variables such as emotion regulation, personality traits, or social support.

Given the potential for love addiction to disrupt academic, emotional, and relational functioning, the study underscores the importance of early intervention and preventive education. Teaching attachment awareness and healthy relational strategies in academic settings could help reduce the prevalence of love addiction, particularly among students with a history of childhood adversity. Therapists working with individuals facing love

addiction should assess attachment styles and early life experiences, and incorporate attachment-based therapeutic approaches to improve outcomes.

Future research is encouraged to replicate this model with randomized sampling methods, in diverse cultural contexts, and while controlling for demographic factors such as gender, to strengthen generalizability.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: This article is derived from the master's thesis of the first author in the field of psychology at the University of Guilan with ethics code IR.GUILAN.REC.1403.092 from the Biomedical Committee of the University of Guilan. To ensure adherence to ethical principles, data collection was conducted after obtaining informed consent from all participants. Participants were assured of the confidentiality of their information, and the results were reported without any identifying personal data.

Funding: This study was conducted as part of a master's thesis and received no financial support.

Authors' contribution: The first author of this article is the main author, the second author is the supervisor, and the third author is the Advisor professor.

Conflict of interest: The authors declare no conflict of interest regarding this study.

Acknowledgments: The authors would like to express their sincere appreciation to all the students who generously contributed their time and effort to participate in this research.

نقش میانجیگر سبک‌های دل‌بستگی در رابطه بین تجربیات ناگوار کودکی با اعتیاد به عشق دانشجویان

ستوده فلاح^۱، سید موسی کافی^۲، عباس ابوالقاسمی^۳

۱. کارشناس ارشد روان‌شناسی، گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران. رایانامه: sotoudehfallah@webmail.guilan.ac.ir

۲. استاد، گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران. رایانامه: mosakafi@guilan.ac.ir

۳. استاد، گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران. رایانامه: abolghasemi1344@guilan.ac.ir

چکیده

مشخصات مقاله

زمینه: آسیب‌های روانی دوران کودکی از پیش‌بینی‌کننده‌های مهم اختلالات روابط بین‌فردی در بزرگسالی هستند و سبک‌های دل‌بستگی در این فرآیند، نقش میانجی ایفا می‌کنند. درک سازوکارهایی که از طریق آن‌ها تجارب منفی اولیه بر اعتیاد به عشق تأثیر می‌گذارد، می‌تواند به طراحی مداخلات هدفمندتر کمک کند.

هدف: پژوهش حاضر باهدف بررسی نقش میانجی سبک‌های دل‌بستگی در رابطه بین تجربیات آسیب‌زای دوران کودکی و اعتیاد به عشق در بین دانشجویان انجام شد.

روش: روش مطالعه حاضر، توصیفی-همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانشجویان دوره کارشناسی دانشگاه گیلان بود که از بین آن‌ها، ۳۶۰ دانشجوی با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. داده‌های پژوهش از طریق پرسش‌نامه‌های اعتیاد به عشق (بی‌بادی، ۲۰۰۵)، تجربیات ناگوار کودکی (مرکز پیشگیری و کنترل بیماری‌های آمریکا و بنیاد کایزر، ۲۰۱۴) و سبک‌های دل‌بستگی (هازان و شیور، ۱۹۸۷) جمع‌آوری شد. تحلیل داده‌ها نیز با استفاده از روش‌های مدل‌یابی معادلات ساختاری و بوت‌استرپ با بهره‌گیری از نرم‌افزارهای SPSS-26 و AMOS-24 استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج پژوهش نشان‌دهنده برازش مناسب مدل بود ($P < 0.001$, $RMSEA = 0.04$). سبک‌های دل‌بستگی ایمن و دوسوگرا به‌طور معناداری رابطه بین تجربیات ناگوار کودکی و اعتیاد به عشق را میانجی کردند، درحالی‌که سبک دل‌بستگی اجتنابی نقش میانجی نداشت. **نتیجه‌گیری:** یافته‌های پژوهش حاضر بر اهمیت سبک‌های دل‌بستگی نایمن، به‌ویژه دل‌بستگی دوسوگرا، در میانجی‌گری تأثیر آسیب‌های دوران کودکی بر رفتارهای رابطه‌ای بزرگسالی تأکید دارد. این یافته‌ها می‌توانند در توسعه مداخلات درمانی برای کاهش آسیب‌پذیری‌های ناشی از سبک‌های دل‌بستگی و کاهش خطر اعتیاد به عشق در افراد آسیب‌پذیر، مؤثر واقع شوند.

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۳/۱۰/۲۸

بازنگری: ۱۴۰۳/۱۲/۲۵

پذیرش: ۱۴۰۴/۰۱/۱۸

انتشار برخط: ۱۴۰۴/۰۲/۰۱

کلیدواژه‌ها:

اعتیاد به عشق،

تجربیات ناگوار کودکی،

سبک‌های دل‌بستگی،

دانشجویان.

استاد: فلاح، ستوده؛ کافی، سید موسی؛ و ابوالقاسمی، عباس (۱۴۰۴). نقش میانجیگر سبک‌های دل‌بستگی در رابطه بین تجربیات ناگوار کودکی با اعتیاد به عشق دانشجویان. *مجله علوم روانشناختی*، دوره ۲۴، شماره ۱۴۶، ۳۳۹-۳۵۵.

DOI: 10.61186/jps.24.146.339. ۱۴۰۴، شماره ۱۴۶، دوره ۲۴، شماره ۱۴۶، ۳۳۹-۳۵۵

✉ نویسنده مسئول: سید موسی کافی، استاد، گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران. رایانامه: mosakafi@guilan.ac.ir

تلفن: ۰۹۱۱۱۳۷۴۷۵۳

مقدمه

ارتباط انسانی، منبع اصلی آرامش و رضایت روانی از دوران نوزادی تا مرگ است (لوین و هلر، ۲۰۱۰؛ اسماعیل‌پور، ۲۰۲۴). عشق باعث به وجود آمدن مفهومی عمیق در زندگی افراد می‌شود و مسائل دیگر از جمله تفریحات، نوع غذا، سبک زندگی و... جایگزین آن نخواهد شد (آقاخانی و ضرغامی، ۱۳۹۹). مطالعات نشان داده است که این روابط بر زمینه‌های اصلی عملکرد جوانان همچون روابط صمیمانه، تحول هویت، رابطه با همسالان و تحول جنسی اثر می‌گذارد (پورمحسنی کلوری، ۱۳۹۴)؛ اما این یک واقعیت است که هر رابطه عاشقانه‌ای موفق نیست (احسانی، ۲۰۱۱).

عشق بالغ باعث رشد دوجانبه شرکای عاطفی، افزایش اعتماد به نفس و بهزیستی می‌شود، اما عشق نابالغ با نگرش‌های وسواسی درباره وفاداری، وابستگی، عدم اطمینان و اضطراب همراه است. از این رو، عشق تحت شرایط خاص، می‌تواند باعث شادی غیرطبیعی یا رنج بسیاری شود و بر سلامت و رفاه فرد تأثیر منفی بگذارد و به چیزی تبدیل شود که اعتیاد به عشق^۱ نامیده می‌شود (سالانی و همکاران، ۲۰۲۲). اعتیاد به عشق اغلب از «دریچه مدل اعتیاد» مفهوم‌سازی می‌شود (وری و همکاران، ۲۰۱۹). اعتیاد به عشق، نوعی اعتیاد رفتاری است که مشخصه اصلی آن، وسواس فکری در مورد یک شخص یا یک رابطه است (سالانی و همکاران، ۲۰۲۲؛ فیشر، ۲۰۱۴؛ پی بادی، ۲۰۰۵) و شامل ویژگی‌هایی مانند وسواس، قدرت، کنترل، وابستگی، تأثیر بر بی‌نظمی و جستجوی مداوم تماس فیزیکی، عاطفی یا روانی با فرد دیگری با وجود پیامدهای منفی است (ردکای و سیمونتیب، ۲۰۱۸؛ فیشر و همکاران، ۲۰۱۶).

به وجود آمدن مشکلاتی مانند طردشدن، کشمکش و ناسازگاری در رابطه عاشقانه، باعث ایجاد رنج، اندوه و پریشانی روانی شده و در موارد جدی‌تر موجب اضطراب، افسردگی و سوء مصرف مواد می‌شود (استراوگیاوس و همکاران، ۲۰۱۸). وقتی که روابط به سوی پایان یافتن ناخواسته می‌رود، درد و غم، سوگ شدید و افکار آسیب‌زننده به وجود می‌آید. اعتیاد به عشق می‌تواند باعث عواقب منفی در وضعیت روانی و شغلی شود (سالانی و همکاران، ۲۰۲۲؛ فیشر، ۲۰۰۶) و حتی گاهی منجر به خودکشی می‌شود (میری و همکاران، ۱۴۰۱).

1. love addiction

2. traumatic childhood experiences

مشکلات زود هنگام در سنین اولیه می‌تواند موجب اختلالاتی در حوزه‌های رفتاری، شناختی و عاطفی در هنگام بزرگسالی برای فرد شود. عوامل مختلفی می‌توانند زمینه‌ساز این مشکلات باشند، ولی می‌توان گفت مهم‌ترین بستر شکل‌گیری مشکلات ناگوار کودکی در خانواده است (پورنقاش تهرانی و امینی تهرانی، ۱۳۹۸). منظور از تجربیات ناگوار کودکی^۲، هر رویداد استرس‌زا یا آسیب‌زایی است که فرد تا قبل از سن ۱۸ سالگی تجربه کرده باشد (لو و ژیان، ۲۰۱۹). مطالعات نشان دادند که تجربیات ناگوار کودکی با بسیاری از مشکلات سلامت روان در بزرگسالی ارتباط دارند (میری و همکاران، ۱۴۰۱؛ کیانی و همکاران، ۲۰۱۹؛ الادی و همکاران، ۲۰۱۰؛ گریفین شلی، ۲۰۰۹). از اواسط دهه ۱۹۰۰، مطالعات حیوانی و انسانی نشان می‌دهد که تجربه سطوح بالا یا پایدار استرس روانی-اجتماعی، محرومیت از دلبستگی اولیه و یا بد رفتاری در دوران کودکی به شدت بر رفتار بزرگسالان تأثیر می‌گذارد (سالیوان، ۲۰۱۷؛ بالبی، ۲۰۱۷؛ بارکوس و تسین، ۲۰۱۳؛ بالبی، ۱۹۸۴). این تجربیات از نظر رشد عصبی سمی هستند و تغییرات طولانی‌مدتی را در ساختار و عملکرد مغز ایجاد کرده و به ایجاد نشانگان روان‌پزشکی بزرگسالان و روابط عاطفی کمک می‌کنند (استیوز و مومنه ۲۰۲۳؛ زارس و همکاران، ۲۰۱۹). خانواده‌هایی که انتظار دارند، فرزندان همان باورها و رفتارهای والدین‌شان را داشته باشند، می‌تواند به شکل یک اعتیاد وسواسی در فرزندان ظاهر شود (شایفر، ۲۰۱۲). علاوه بر این، یکی از اثرات طولانی مدت تجربیات ناگوار کودکی، ناتوانی در کنترل تکانه‌های جنسی، مشکل در دلبستگی اجتماعی و وابستگی افراطی یا انزوا است (کوئرا و رودز، ۲۰۱۹). از این رو، مشخص است که بد رفتاری در دوران کودکی، تأثیرات جبران‌ناپذیری بر سلامت روان دارد (اوان‌نومن، ۲۰۱۷).

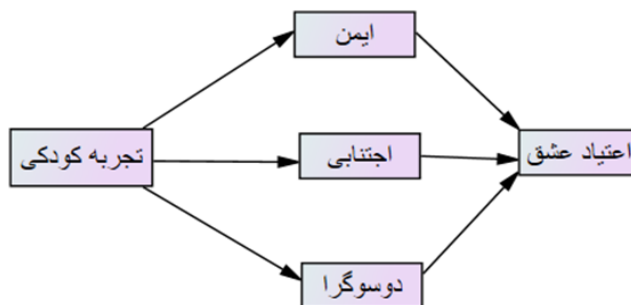
دلبستگی بزرگسال، به ترجیح پایدار و تلاش جدی فرد به منظور حفظ رابطه با یک یا تعداد معینی از افراد گفته می‌شود که آرامش و امنیت جسمانی و روانی را برای فرد به دنبال دارد (یوسفی و همکاران، ۲۰۱۷). رابطه بین تجارب نامطلوب دوران کودکی و امکان بروز سبک دلبستگی^۳ نایمن به خوبی ثابت شده است، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که تمایل به رفتار جنسی ممکن است به دلیل برآوردن نیازهای دلبستگی باشد (بنفیلد،

3. attachment styles

رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. علاوه بر این، شواهد موجود در ادبیات پژوهشی نشان می‌دهد که دلبستگی ناایمن یک عامل خطر قوی برای علائم اعتیادهای رفتاری است (دانلوپ و همکاران، ۲۰۲۰؛ گوری و همکاران، ۲۰۲۲؛ اسکیندلر، ۲۰۱۹).

با توجه به این که دانشجویان، نیروی انسانی بالقوه کشور برای آینده جامعه هستند، پیامد درگیری در روابط ناسالم و اعتیاد به آن می‌تواند مانعی مهم در راه پیشرفت این قشر آینده‌ساز باشد. هم‌چنین خلأ پژوهشی در این زمینه به‌خصوص در کشور ما بارزتر است و شمار پژوهش‌های انجام‌شده در این زمینه بسیار محدود است؛ بنابراین یکی از ضرورت‌های انجام این پژوهش، توجه به اعتیاد به عشق و کمبود پژوهش‌های مرتبط با این زمینه است. با توجه به آنچه گفته شد هدف پژوهش حاضر، بررسی نقش میانجی سبک‌های دلبستگی در رابطه بین تجربیات آسیب‌زای دوران کودکی و اعتیاد به عشق در بین دانشجویان بود.

۲۰۱۸). هم‌چنین همبستگی مثبتی بین عوامل استرس‌زای اولیه زندگی و رفتارهای اجباری جنسی وجود دارد (تیمبرلیک و همکاران، ۲۰۱۶). این سبک‌های دل‌بستگی، پایه و اساس روش‌های ارتباطی آینده را در خارج از خانواده می‌گذارند (گوری و همکاران، ۲۰۲۳). از این رو، می‌توان گفت هر یک از سبک‌های دل‌بستگی، روابط عشقی ویژه‌ای را پیش‌بینی می‌نمایند. برادفورد و همکاران (۲۰۱۹) دل‌بستگی ایمن را به‌عنوان عامل مهمی در پیشگیری اعتیاد به روابط مطرح کردند. وجود دل‌بستگی ناایمن در دوران کودکی، فرد را دچار مشکلات در روابط بین فردی خواهد کرد (فردوسی، ۱۳۹۷). برای مثال، طی پژوهشی مشخص شد بین سبک دل‌بستگی اجتنابی و عشق رابطه منفی و معناداری وجود دارد (مک دونالد و همکاران، ۲۰۱۶). هم‌چنین نتایج مطالعه میکائیلی و پرنیان خوی (۱۴۰۰) نشان داد که بین آسیب‌پذیری نسبت به اعتیاد با سبک‌های دلبستگی اجتنابی و دوسوگرا/اضطرابی، آزاردیدگی دوران کودکی و سطح بالای سرکوبگری عاطفی،

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

توزیع شد و پس از بازبینی و حذف پرسش‌نامه‌های ناقص و یا پرسش‌نامه‌هایی که الگوی پاسخ‌دهی تصادفی و داده پرت داشتند، در نهایت ۳۶۰ پرسش‌نامه که شرایط لازم برای تحلیل آماری را داشتند، تفکیک شدند و مورد تحلیل قرار گرفتند. ملاک‌های ورود به پژوهش حاضر شامل رضایت و تمایل شرکت‌کننده به انجام پژوهش، مجرد بودن، حضور در مقطع تحصیلی کارشناسی و قرار داشتن در دامنه سنی ۱۸ تا ۲۵ سال بود. ملاک‌های خروج نیز شامل انصراف از ادامه همکاری، عدم تکمیل پرسش‌نامه و سابقه اختلال روانی شرکت‌کننده (از طریق بررسی پرونده سلامت دانشجویان) بود. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها در این پژوهش به‌منظور توصیف یافته‌ها، از شاخص‌های مرکزی نظیر میانگین و هم‌چنین شاخص‌های پراکندگی نظیر انحراف معیار و جهت آزمون برازش مدل

روش

الف) طرح پژوهش و شرکت‌کنندگان: روش این پژوهش، توصیفی-همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانشجویان دوره کارشناسی دانشگاه گیلان (۱۲۰۰۰ نفر) در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ بود که از بین آن‌ها، ۳۶۴ نفر با روش در دسترس انتخاب شدند. بر اساس توصیه کلاین (۲۰۲۳)، در تحلیل مسیر مبنی بر «نسبت ۲۰ نمونه به ازای وجود هر پارامتر (و نه متغیر) در مدل» استفاده شد. پس از انجام هماهنگی‌های لازم با دانشگاه و حضور در کلاس‌ها، پس از توضیح اهداف پژوهش برای شرکت‌کنندگان، پرسش‌نامه‌های پژوهش بین آن‌ها توزیع و پس از تکمیل، جمع‌آوری شد. با در نظر گرفتن اُفت احتمالی نمونه، ۴۰۴ پرسش‌نامه بین شرکت‌کنندگان

پژوهش، آزمون‌های آماری همبستگی و تحلیل مسیر به کار گرفته شد. نرم‌افزارهای مورد استفاده در این پژوهش SPSS-26 و AMOS-24 بود.

ب) ابزار

مقیاس اعتیاد به عشق^۱ (LAI): این پرسش‌نامه توسط پی بادی (۲۰۰۵) برای آزمایش اعتیاد به عشق تدوین شد. این مقیاس ۳۲ آیتم دارد که هر آیتم آن به صورت لیکرت سه درجه‌ای (اکثر اوقات=۲، بعضی اوقات=۱ و تقریباً هیچ‌گاه=۰) نمره‌گذاری می‌شود. دامنه نمرات این پرسش‌نامه بین ۰ تا ۶۴ است. نمره ۰ تا ۱۶ نشانگر اعتیاد به عشق کم است و هر چه نمره فرد از ۱۶ بیشتر شود، به این معناست که شدت اعتیاد به عشق فرد بیشتر می‌شود. این پرسش‌نامه در ایران، توسط قائمی و همکاران (۱۳۸۸) ترجمه و هنجاریابی شد. در پژوهش مذکور، پایایی این پرسش‌نامه با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۳ و قابلیت اعتماد محتوایی آن با استفاده از نظر متخصصان ۰/۸۷ محاسبه شد که نشانگر قابلیت اعتماد محتوایی و پایایی قابل قبول آن است. در پژوهش نریمان و همکاران (۱۳۹۹) نیز آلفای کرونباخ محاسبه شده ۰/۹۲ گزارش شد و قابلیت روایی محتوایی آن ۰/۸۷ بود که هردوی آن‌ها قابل قبول بود. در پژوهش حاضر نیز پایایی پرسش‌نامه با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۱ محاسبه شد.

پرسش‌نامه مقیاس تجربیات ناگوار کودکی^۲ (ACEs): این پرسش‌نامه توسط مرکز پیشگیری و کنترل بیماری‌های آمریکا و بنیاد کایزر در سال ۲۰۱۴ تدوین شد و شامل ۱۰ سؤال است که شامل موارد سوء آزار کلامی، سوء آزار جسمانی، سوء آزار جنسی، غفلت هیجانی، غفلت جسمانی، خشونت خانگی، مصرف مواد والدین، زندانی شدن والدین، بیماری روانی والدین و طلاق والدین می‌شود. پاسخ‌گویی به سؤالات به صورت بلی و خیر است و پاسخ مثبت در آن، نشانگر وجود آن تجربه در فرد در طی ۱۰ سال اول زندگی است. مجموع نمرات این پرسش‌نامه در دامنه بین ۰ تا ۱۰ قرار دارد و نمره بالاتر نشانه وجود تجربیات ناگوار بیشتر در آزمودنی است. در پژوهش کیانی و همکاران (۱۴۰۱)، پایایی پرسش‌نامه با روش آلفای

کرونباخ ۰/۷۱ گزارش شد. در پژوهش حاضر نیز پایایی ۰/۷۵ و روایی آن نیز ۰/۸۱ محاسبه شد که مناسب است.

مقیاس دلبستگی بزرگسال^۳: این پرسش‌نامه توسط شیور و هازان در سال ۱۹۸۷ تدوین شد و دارای ۲۱ ماده جهت ارزیابی دلبستگی بزرگسالان است. پرسش‌نامه دلبستگی بزرگسالان دارای سه خرده مقیاس سبک دلبستگی ایمن (۱-۳-۵-۷-۱۱-۱۲-۱۴-۱۹)، نایمن اجتنابی (۴-۸-۱۳-۱۵-۱۸-۲۰) و نایمن دوسوگرا (۲-۶-۹-۱۰-۱۶-۱۷-۲۱) است. نمره‌گذاری پرسش‌نامه به صورت لیکرتی و از ۱ تا ۵ (هیچ=۱، کم=۲، متوسط=۳، زیاد=۴، خیلی زیاد=۵) است. کسب نمره بیشتر در هر خرده مقیاس، نشان دهنده شدت بیشتر آن سبک دلبستگی است. شیور و هازان (۱۹۹۰) پایایی باز آزمایشی کل این پرسش‌نامه را ۰/۸۱ و پایایی آن را با روش آلفای کرونباخ ۰/۷۸ به دست آوردند. همچنین در مطالعه عزیززاده مقدم و همکاران (۱۴۰۱) بررسی پایایی با روش آلفای کرونباخ برای سبک دلبستگی ایمن، نایمن اجتنابی و نایمن دوسوگرا به ترتیب ۰/۷۴ و ۰/۷۶ و ۰/۸۲ گزارش شد. در پژوهش حاضر نیز ضریب آلفای کرونباخ به ترتیب برای سبک دلبستگی ایمن (۰/۸۱)، نایمن اجتنابی (۰/۷۸) و نایمن دوسوگرا ۰/۷۱ محاسبه شد و روایی آن نیز ۰/۸۰ به دست آمد.

یافته‌ها

در این پژوهش، ۳۶۰ دانشجوی مرد و زن مشارکت کردند که ۱۴۲ نفر از آن‌ها (۳۹/۴ درصد) مرد و تعداد ۲۱۸ نفر از آن‌ها (۶۰/۶ درصد) زن بودند. دامنه سنی شرکت‌کنندگان در پژوهش ۱۸ تا ۲۵ سال بود. میانگین سنی آن‌ها برابر با ۲۰/۲۶۸ و انحراف معیار آن ۱/۵ بود. تعداد ۱۴۴ نفر (۴۰ درصد) از شرکت‌کنندگان، شاغل و تعداد ۲۱۶ نفر (۶۰ درصد) غیر شاغل بودند. شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش و همین‌طور پیش‌فرض نرمال بودن توزیع متغیرها با استفاده از مقادیر کجی و کشیدگی مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن در جدول ۱ ارائه شده است.

3. Adult Attachment Inventory

1. Love Addiction Inventory

2. Adverse childhood Experience

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف معیار	چولگی	کشیدگی
اعتیاد به عشق	۲۳/۴۹	۸/۸۵	۰/۰۷	۰/۱۰
تجربیات ناگوار کودکی	۴/۰۱	۲/۳۶	-۰/۱۸	-۰/۸۶
دلبستگی ایمن	۲۱/۹۸	۴/۵۷	۰/۲۵	۰/۵۷
دلبستگی اجتنابی	۱۸/۳۵	۳/۸۴	-۰/۰۶	-۰/۱۲
دلبستگی دوسوگرا	۲۰/۵۰	۴/۷۸	۰/۰۸	-۰/۳۶

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، مقادیر کجی و کشیدگی در دامنه ۲+ و ۲- قرار دارند که حاکی از توزیع نرمال متغیرهای پژوهش است. بر اساس نظر کلاین (۲۰۲۳)، قدر مطلق مقدار کجی کوچک‌تر از ۳ و قدر مطلق مقدار کشیدگی کوچک‌تر از ۱۰، نشان دهنده عدم وجود مشکل در

داده‌ها از نظر نرمال بودن تک متغیری است. هم‌چنین برای بررسی رابطه بین اعتیاد به عشق، تجربیات ناگوار کودکی و انواع سبک‌های دلبستگی از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد که نتایج آن در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵
۱. اعتیاد به عشق	۱	۰/۵۵۵**	-۰/۲۰۸**	۰/۱۲۱**	۰/۵۶۴**
۲. تجربیات ناگوار کودکی		۱	۰/۱۲۶*	۰/۹۸	۰/۳۹۲**
۳. دلبستگی ایمن			۱	-۰/۵۱۹**	۰/۱۷۵**
۴. دلبستگی نایمن اجتنابی				۱	۰/۲۰۵**
۵. دلبستگی نایمن دوسوگرا					۱

چنان‌که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، دلبستگی ایمن همبستگی معکوس و معناداری $p < 0/01$ با اعتیاد به عشق و دلبستگی اجتنابی دارد. سایر متغیرها رابطه مثبت و معنی‌داری $p < 0/01$ با یکدیگر دارند و تجربیات ناگوار کودکی با دلبستگی نایمن اجتنابی رابطه معنی‌داری ندارد $p > 0/05$. ضرایب ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش نشان دهنده انطباق انتظارات و اهداف پژوهش و همسو با تئوری‌های حوزه پژوهش بود. به‌منظور بررسی رابطه بین اعتیاد به عشق و تجربیات ناگوار کودکی با میانجی‌گری سبک‌های دلبستگی در دانشجویان، از روش تحلیل مسیر استفاده شد. برای بررسی نرمال بودن تک متغیری طبق نظر کلاین (۲۰۲۳)، مقدار مطلق کجی کمتر از ۳ و مقدار مطلق کشیدگی کمتر از ۱۰، نشان‌گر عدم وجود مشکل در نرمالیتی تک متغیرها است. مقدار مطلق کجی هیچ‌یک از متغیرها بیشتر از ۳ نبود. هم‌چنین، مقدار مطلق کشیدگی هیچ‌یک از متغیرها بیشتر از ۱۰ نیست؛ بنابراین می‌توان گفت انجام این تحلیل از نظر نرمالیتی تک متغیرها مشکلی ندارد. علاوه بر این، مقدار

ضریب تحمل متغیر پیش‌بین بزرگ‌تر از ۰/۱ و مقدار عامل تورم و واریانس آن کوچک‌تر از ۱۰ بود؛ بنابراین می‌توان گفت مفروضه هم‌خطی بودن در بین داده‌های پژوهش برقرار بود. جهت بررسی داده‌های پرت چندمتغیری از شاخص ماهالانویس $d2$ استفاده شد. سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵، حاکی از دورافتاده بودن داده‌های پرت موردنظر بود. بر اساس این شاخص، ۴ داده پرت از تحلیل حذف شدند. برای بررسی نرمال بودن چندمتغیره نیز از ضریب کشیدگی استاندارد شده مردیا^۱ استفاده شد. برای این که توزیع چندمتغیری داده‌ها نرمال باشد، باید ضریب مردیا کمتر از عدد حاصل از فرمول $p(p+2)$ باشد که در این فرمول p مساوی با تعداد متغیرهای مشاهده شده است. تعداد متغیرهای مشاهده‌پذیر پژوهش ۵ است؛ بنابراین عدد حاصل از فرمول ۳۵ است. ضریب مردیا در پژوهش حاضر ۹/۳۵ به دست آمد که از این عدد کمتر است؛ از این رو توزیع چندمتغیری داده‌ها نرمال است؛ بنابراین می‌توان از روش تحلیل مسیر در این پژوهش استفاده کرد.

^۱. Mardia's normalized multivariate kurtosis value

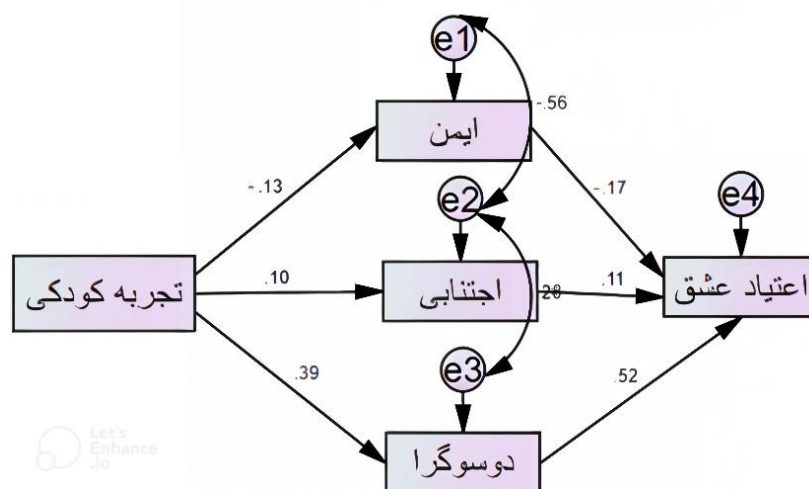
هم چنین پس از اجرای مدل، برازندگی الگوی پژوهش مورد بررسی قرار گرفت. در ادامه، شاخص‌های برازش مدل پژوهش در جدول ۳ آمده است.

جدول ۲. شاخص‌های برازش مدل پژوهش

شاخص‌ها	نام شاخص	اختصار	مقدار مطلوب	مدل اولیه	مدل نهایی
شاخص‌های برازش مطلق	سطح پوشش خی دو	Chi-Square	کوچک تر باشد، بهتر است.	۵۹	۶
	نیکویی برازش	GFI	بزرگ تر از ۰/۹	۰/۸۲۵	۰/۹۹۲
	برازش هنجار شده	NFI	بزرگ تر از ۰/۹	۰/۴۷۵	۰/۹۸۵
شاخص‌های برازش تطبیقی	برازش تطبیقی	CFI	بزرگ تر از ۰/۹	۰/۴۷۳	۰/۹۸۷
	برازش نسبی	RFI	بزرگ تر از ۰/۵	۰/۳۱۲	۰/۸۵۰
	برازش فزاینده	IFI	بین ۱ تا ۰	۰/۴۸۰	۰/۹۸۷
شاخص برازش مقتصد	برازش مقتصد هنجار شده	PNFI	بزرگ تر از ۰/۵	۰/۱۹۰	۰/۹
	ریشه میانگین مربعات خطا	RMSEA	کوچک تر از ۰/۰۵	۰/۰۹	۰/۰۴

از اصلاح مدل به ۰/۹۹ رسید. شاخص NFI، CFI، RFI، در صورتی مطلوب قلمداد می‌شوند که مقادیری بین ۰/۹ و ۰/۹۵ داشته باشند که در مدل پیشنهادی به ترتیب برابر با ۰/۴۷، ۰/۴۷ و ۰/۳۱ به دست آمدند. برای همین مدل اصلاح شد و در انتها این اعداد به ۰/۹۸، ۰/۹۸ و ۰/۸۵ رسید. ریشه میانگین مربعات خطا (RMSE)، در مدل‌های خوب، مقادیری کوچک تر از ۰/۰۵ دارند. در مدل پیشنهادی اولیه ۰/۰۹ به دست آمد که نشان می‌دهد مدل اولیه به اصلاح نیاز دارد. پس از اصلاح مدل، این عدد به ۰/۰۴ رسید. الگوی تأیید شده پژوهش در شکل ۲ ارائه شده است.

طبق نتایج جدول ۳ با توجه به شاخص‌های برآورد شده، نشان داده شد که الگوی نهایی نقش میانجی‌گرانه سبک‌های دلبستگی در رابطه تجربیات ناگوار کودکی با اعتیاد به عشق در دانشجویان برازش مطلوبی دارد. مقدار خی دو (χ^2)، برابر با ۶، شاخص نیکویی برازش (GFI)، برابر با ۰/۹۹، برازش هنجار شده (NFI)، برابر با ۰/۹۸، برازش نسبی (RFI)، برابر با ۰/۸۵، برازش تطبیقی (CFI)، برابر ۰/۹۸ بود. همچنین برای بررسی برازش الگو، شاخص نیکویی برازش (GFI)، بررسی شد که معمولاً نقطه برش ۰/۹ به عنوان ملاک تصمیم‌گیری برای این شاخص به کار می‌رود. این مقدار در مدل پیشنهادی اولیه ۰/۸۲ به دست آمد که به رقم مطلوب نزدیک است و پس

شکل ۲. الگوی تأیید شده پژوهش

جدول ۳. ضرایب رگرسیونی متغیرهای پژوهش

شرح	ضریب	ضریب استاندارد (β)	خطای معیار (S. E)	نسبت بحرانی (C.R)	معناداری (P)
ایمن ← تجربیات ناگوار کودکی	۰/۲۴۲	۰/۱۲۶	۰/۱۰	۲/۴۱	P<۰/۰۵
اجتنابی ← تجربیات ناگوار کودکی	۰/۱۵۹	۰/۰۹۶	۰/۸۷	۱/۸۲	P<۰/۰۵
دو سو گرایی ← تجربیات ناگوار کودکی	۰/۷۹۱	۰/۳۹۲	۰/۰۹	۸/۰۶	P<۰/۰۰۱
دو سو گرایی ← اعتیاد به عشق	۰/۶۹۲	۰/۳۷۷	۰/۰۹	۸/۳۹	P<۰/۰۰۱
اجتنابی ← اعتیاد به عشق	۰/۱۷۵	۰/۰۷	۰/۱۱	۱/۵۶	p>۰/۰۵
ایمن ← اعتیاد به عشق	۰/۲۵۹	۰/۱۳۴	۰/۰۹	۲/۷۵	p<۰/۰۵

با توجه به نتایج جدول ۴ مشاهده می‌شود که سبک دلبستگی ایمن، اثر مستقیم و معناداری بر اعتیاد به عشق دارد ($\beta=۰/۱۲۶$). سبک دلبستگی اجتنابی، اثر مستقیم و معناداری بر تجربیات ناگوار کودکی دارد ($\beta=۰/۰۹۶$). سبک دلبستگی دو سو گرایی اثر مستقیم و معناداری بر تجربیات ناگوار کودکی دارد ($\beta=۰/۳۹۲$). سبک دلبستگی دو سو گرایی نیز اثر مستقیم و

معناداری بر اعتیاد به عشق دارد ($\beta=۰/۳۷۷$). همچنین نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که دلبستگی اجتنابی بر اعتیاد به عشق اثر مستقیم و معناداری ندارد ($\beta=۰/۰۷$ و $p>۰/۰۵$) و دلبستگی ایمن بر اعتیاد به عشق اثر مستقیم و معناداری دارد.

جدول ۴. نتایج بوت استرپ برای مسیر غیرمستقیم الگوی پژوهش

نتیجه گیری	فاصله اطمینان		معنی داری	مسیر
	پایین	بالا		
میانجی‌گری	۰/۰۱۱	۰/۱۷۷	p<۰/۰۰۱	تجربیات ناگوار ← دلبستگی ایمن ← اعتیاد به عشق
عدم میانجی‌گری	-۰/۰۰۵	۰/۱۰۲	p<۰/۰۰۱	تجربیات ناگوار ← دلبستگی اجتنابی ← اعتیاد به عشق
میانجی‌گری	۰/۴۲۶	۰/۸۱۳	P<۰/۰۰۱	تجربیات ناگوار ← دلبستگی دو سو گرایی ← اعتیاد به عشق

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر، بررسی نقش میانجی سبک‌های دلبستگی ایمن، نایمن اجتنابی و نایمن دو سو گرایی در رابطه بین تجربیات ناگوار کودکی و اعتیاد به عشق در دانشجویان بود. نتایج این پژوهش نشان داد، مدل نهایی که پس از اعمال اصلاحات به دست آمد، از برازش مطلوبی برخوردار است. هم‌چنین تحلیل‌ها نشان داد که تجربیات ناگوار کودکی هم به‌طور مستقیم و هم به‌صورت میانجی در رابطه بین سبک‌های دلبستگی معین و اعتیاد به عشق تأثیرگذار است. یافته اصلی پژوهش حاضر مبنی بر نقش میانجی سبک‌های دلبستگی ایمن و نایمن دو سو گرایی در رابطه بین تجربیات ناگوار کودکی و اعتیاد به عشق در دانشجویان با نتایج مطالعات گوری و همکاران (۲۰۲۲)؛ میکائیلی و پرنیان خوی (۱۴۰۰)؛ دانلوپ و همکاران (۲۰۲۰)؛ برادفورد و همکاران (۲۰۱۹)؛ اسکیندلر (۲۰۱۹)؛ مک دونالد و همکاران (۲۰۱۶) همسو است. البته عدم میانجی‌گری متغیر سبک دلبستگی

بر اساس نتایج جدول ۵، سطح اطمینان برای این فاصله اطمینان ۰/۹۵ و تعداد نمونه‌گیری مجدد بوت استرپ ۵۰۰۰ بود. مقدار اثر غیرمستقیم از طریق سبک‌های دلبستگی (۰/۵۶) که بین بازه اطمینان (کرانه پایین ۰/۳۸۶ و کرانه بالا ۰/۷۶۴) قرار دارد. با توجه به این که صفر بیرون از این فاصله اطمینان قرار می‌گیرد و از لحاظ آماری معنی دار است، می‌توان بیان کرد سبک‌های دلبستگی، رابطه بین تجربیات ناگوار کودکی و اعتیاد به عشق را میانجی می‌کند. مقدار اثر غیرمستقیم دلبستگی ایمن (۰/۰۶) که بین بازه اطمینان (کرانه پایین ۰/۱۷۷ و کرانه بالا ۰/۰۱۱) و مقدار اثر غیرمستقیم دلبستگی دو سو گرایی (۰/۵۹) که در بازه اطمینان (۰/۸۱۳ کرانه پایین و ۰/۴۲۶ کرانه بالا قرار می‌گیرد)؛ بنابراین، دلبستگی‌های ایمن و دو سو گرایی، رابطه بین تجربیات ناگوار کودکی و اعتیاد به عشق را میانجی می‌کنند. دلبستگی اجتنابی با توجه به قرار گرفتن در فاصله اطمینان (کرانه پایین ۰/۱۰۲ و کرانه‌ی بالا -۰/۰۰۵)، در مسیر تجربیات ناگوار کودکی و اعتیاد به عشق، نقش میانجی ندارد.

اجتنابی در رابطه بین تجربیات ناگوار کودک کی و اعتیاد به عشق با مطالعات پیشین ناهمسو است که می‌تواند نشان دهنده وجود متغیرهای مهم تعدیل‌گر دیگر باشد.

در تبیین این نتایج باید گفت، روابط درون خانواده و سال‌های اولیه رشدی نقشی کلیدی در پیش‌بینی اختلالات در زندگی آتی فرد دارند (شهاب و کیانی، ۱۳۹۹). این تجربیات اولیه یک «نقشه عشق» ایجاد می‌کند که تعیین می‌کند چه کسی و چگونه ما را دوست دارد. اغلب این نقشه‌ها فاقد دانش درباره روابط عاشقانه و جنسی سالم، حل مسئله و اهمیت فردیت و استقلال هستند (شایفر، ۲۰۱۲). گریفین شلی (۲۰۰۹)، سابقه گسترده تروما در میان معنادان به عشق اشاره کرد.

از سوی دیگر، یافته‌های این پژوهش نشان داد که تجربیات ناگوار کودک کی بر هر یک از مؤلفه‌های سبک‌های دلبستگی تأثیر معناداری دارد. طبق نظریه دلبستگی، کودکان بازنمایی‌های شناختی-عاطفی یا مدل‌های کاری درونی از تجربیات خود در روابط دلبستگی را از دوران کودکی به بعد می‌سازند. تصور می‌شود که این مدل‌ها بر احتمال تداوم اثرات نامطلوب تجربیات منفی اولیه تأثیر می‌گذارد و با مراقبت‌های مداوم و پایدار به ایجاد حس اعتماد در کودک کمک می‌کند؛ بنابراین، زمانی که کودک از وجود یک والد پایدار و قابل اعتماد مطمئن باشد، به این نتیجه می‌رسد که می‌تواند روی دیگران تکیه کند. برعکس، در صورتی که این مراقبت‌ها ناپایدار باشند، ممکن است کودک به احساس عدم اعتماد نسبت به اطرافیان مبتلا شود (یوسفی و همکاران، ۱۳۹۶).

هم‌چنین نتایج این پژوهش نشان داد تجربیات ناگوار کودک کی با میانجی‌گری سبک‌های دلبستگی ایمن و نایمن دوسوگرا بر دانشجویان تأثیر دارد؛ اما متغیر تجربیات ناگوار کودک کی به میانجی سبک دلبستگی اجتنابی بر دانشجویان تأثیر معناداری ندارد. سبک دلبستگی ایمن اعتیاد به عشق را به صورت منفی و دلبستگی دوسوگرا اعتیاد به عشق را به صورت مثبت و معنادار پیش‌بینی می‌کند. نتایج این پژوهش همسو با یافته‌های مطالعات عزیزاده مقدم و همکاران (۱۴۰۱)؛ میکائیلی و پرنیان خوی (۱۴۰۰)؛ پیچاکلابی و همکاران (۱۳۹۱)؛ مکاری و مگان (۲۰۱۰) همسو است. در تبیین این نتایج، پژوهش‌ها نشان دادند افرادی که سابقه سبک دلبستگی نایمن دارند، به دلیل نیازهای هیجانی برآورده نشده از دوران

کودکی، بیشتر در معرض ابتلا به اعتیاد به عشق قرار می‌گیرند (اسماعیل پور و همکاران، ۲۰۲۴). استیوز و مومنه (۲۰۲۳) نیز در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که با افزایش میزان وابستگی عاطفی به شریک زندگی، سبک دلبستگی نایمن که در دوران کودکی ایجاد شده بود، به‌طور موازی افزایش می‌یابد. اگر سبک دلبستگی افراد ایمن نباشد، می‌تواند رابطه را به یک چالش برای طرفین درگیر در رابطه تبدیل نماید (یوسفی و همکاران، ۲۰۱۷). تعداد زیادی از مطالعات وجود دارد که نشان می‌دهد دلبستگی دوران کودکی با الگوهای روابط عاشقانه بزرگسالان و رفتار جنسی بزرگسالان، از جمله رفتار آزاردهنده در رابطه مرتبط است (برادفورد و همکاران، ۲۰۱۹؛ مارشال، ۲۰۱۰؛ و اسماعیل پور، ۲۰۲۴). فینی و نولر (۱۹۹۰) چندین یافته را در مورد گروه دلبسته دوسوگرا ارائه کردند. این افراد کمترین میزان عزت‌نفس و بیشترین میزان تجارب «شدت عشق» را از سه سبک دلبستگی نشان دادند؛ این با وجود داشتن کمترین دوام روابط بود. در مطالعات، بزرگسالان دلبسته ایمن، مهم‌ترین رابطه عشقی خود را «شاد، دوستانه و قابل اعتماد» توصیف کردند و پذیرفتن و حمایت از یک شریک را بدون توجه به عیوب آن‌ها گزارش کردند. برادفورد و همکاران (۲۰۱۹) در مطالعه خود نشان دادند که افراد با سبک دلبستگی ایمن از کیفیت روابط رمانتیک بهتر و رضایت‌بخش‌تر برخوردار هستند. دانلوپ و همکاران (۲۰۲۰)، نیز در مطالعه‌ای نشان دادند که افراد با سبک دلبستگی نایمن اجتنابی و دوسوگرا در برقراری روابط رمانتیک مشکلات بیشتری را تجربه می‌کنند و در طول رابطه با تنش بیشتری مواجه هستند. افراد ایمن خود را شایسته مراقبت می‌دانستند و شریک زندگی را محترم می‌شمردند و انتظار داشتند که پاسخگو باشند. افرادی که به صورت اضطرابی دلبسته هستند، از سوی دیگر، تمایل دارند با دیگری ادغام شوند. روابط آن‌ها با چسبندگی و نیازمندی مشخص می‌شود، زیرا پاسخگویی شریک زندگی نامشخص است. این سبک‌های دلبستگی در بزرگسالی تمایل به نوع عشق‌ورزی در بزرگسالی را توصیف می‌کنند که ریشه محکمی در تجربیات اولیه دلبستگی دارد (اسماعیل پور، ۲۰۲۴).

عدم معناداری نقش میانجی سبک دلبستگی اجتنابی در رابطه بین تجربیات ناگوار کودک کی و اعتیاد به عشق نشان می‌دهد که این سبک دلبستگی نمی‌تواند پیوند میان این دو متغیر را به‌طور قابل‌توجهی توضیح دهد. این

¹. Internal working model

دانشگاه گیلان بود، به مطالعات آتی پیشنهاد می‌شود، مدل پژوهش حاضر را با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی در جوامع آماری دیگر، فرهنگ‌های متفاوت به‌منظور تعمیم‌دهی بهتر نتایج تکرار کنند. هم‌چنین لازم است متغیرهای جمعیت‌شناختی مانند جنسیت کنترل شود.

از طرفی، لازم است برای کاهش خطر اعتیاد به عشق، به دانشجویان به‌ویژه افرادی که با تجربیات ناگوار کودک‌کی مواجه بوده‌اند، توجه ویژه‌ای شود. آموزش مرتبط با سبک‌های دلبستگی در سیستم آموزشی و تربیتی دانشجویان می‌تواند نقش مهمی در کاهش اعتیاد به عشق از طریق بهبود روابط و ارتباط ایمن دانشجویان ایفا کند. افزایش سبک‌های دلبستگی نایمن با افزایش اعتیاد به عشق همراه است. از این منظر، بررسی تجربیات کودک‌کی و سبک‌های دلبستگی می‌تواند به افراد کمک کند تا رفتارهای عاشقانه خود را بهتر درک کرده و با تحلیل این روابط، راهکارهای سالم‌تر و پایدارتر در عشق‌ورزی را جستجو کنند. با توجه به نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می‌شود، درمان‌گرانی که با مراجعان مبتلا به اعتیاد به عشق کار می‌کنند باید سبک‌های دلبستگی و تجربیات اولیه کودک‌کی آن‌ها را ارزیابی کرده و از درمان‌های مبتنی بر دلبستگی برای اصلاح این الگوها استفاده کنند. هم‌چنین گنجاندن آموزش مهارت‌های دلبستگی ایمن و تنظیم هیجانی در برنامه‌های آموزشی دانشگاهی می‌تواند دانشجویان را برای برقراری روابط سالم‌تر آماده کند.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: این مقاله برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول در رشته روان‌شناسی در دانشگاه گیلان با کد اخلاق IR.GUILAN.REC.1403.092 از کمیته زیست پزشکی دانشگاه گیلان است. به‌منظور رعایت اصول اخلاقی، جمع‌آوری داده‌ها پس از کسب رضایت آگاهانه از تمامی شرکت‌کنندگان انجام شد. هم‌چنین به شرکت‌کنندگان اطمینان داده شد که اطلاعات آن‌ها محرمانه باقی خواهد ماند و نتایج پژوهش بدون درج هرگونه اطلاعات هویتی گزارش می‌شود.

حامی مالی: این پژوهش در قالب پایان‌نامه کارشناسی ارشد انجام شد و هیچ‌گونه حمایت مالی دریافت نکرده است.

نقش هر یک از نویسندگان: نویسنده اول این مقاله، نویسنده اصلی، نویسنده دوم استاد راهنما و نویسنده سوم نیز استاد مشاور است.

تضاد منافع: نویسندگان اعلام می‌دارند که در ارتباط با این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منافی وجود ندارد.

یافته ناهمسو با نظریات کلاسیک دلبستگی است، زیرا در دیدگاه آن‌ها، بزرگسالانی که به‌طور اجتنابی وابسته بودند، از نزدیکی ناراحت می‌شدند و انتظار پاسخ‌گویی از شریک زندگی نداشتند. آن‌ها متوجه شدند که اعتماد و اتکا به دیگران برایشان دشوار است و بنابراین اهمیت رابطه را نادیده گرفتند تا احساسات را در سطوح پایین‌تری از شدت نگه دارند. این یافته ممکن است به دلایلی چون تأثیر مستقیم و قوی تجربیات ناگوار کودک‌کی بر اعتیاد به عشق یا نقش سایر سبک‌های دلبستگی (مانند اضطرابی) یا عوامل روان‌شناختی دیگر در این رابطه باشد. هم‌چنین، احتمال دارد که تأثیر سبک دلبستگی اجتنابی در این زمینه تحت تأثیر متغیرهای تعدیل‌کننده مانند حمایت اجتماعی، خودتنظیمی هیجانی یا ویژگی‌های شخصیتی قرار گرفته باشد. این نتایج بر لزوم مطالعه دقیق‌تر متغیرهای مرتبط با تجربیات ناگوار کودک‌کی و عوامل مؤثر بر اعتیاد به عشق تأکید دارد.

درنهایت با توجه به میزان اثر غیرمستقیم از طریق سبک‌های دلبستگی ایمن و دوسوگرا که بین بازه اطمینان قرار گرفته است، می‌توان بیان کرد که سبک‌های دلبستگی ایمن و دوسوگرا در رابطه بین تجربیات ناگوار کودک‌کی و اعتیاد به عشق دانشجویان، نقش میانجی ایفا می‌کند. با توجه به نتایج بوت استروپ، سبک‌های دلبستگی به‌عنوان میانجی عمل می‌کند. این نتیجه بدان معناست که تجربیات ناگوار کودک‌کی بر اعتیاد به عشق از مسیر غیرمستقیم سبک‌های دلبستگی ایمن و دوسوگرا منتقل می‌شود. به‌عبارت‌دیگر، تجربیات ناگوار کودک‌کی از طریق تقویت سبک‌های دلبستگی نایمن می‌تواند به افزایش اعتیاد به عشق منجر شود. این تفسیر نشان می‌دهد که سبک‌های دلبستگی یک مسیر مهم و معنی‌دار است که از طریق آن، تجربیات ناگوار کودک‌کی بر اعتیاد به عشق اثر بگذارد. مردان و زنانی که به نظر می‌رسد فقط به دنبال پیدا کردن شریک عاطفی هستند یا درگیر روابط عاطفی می‌شوند، افکار و سواسی آن‌ها را مشغول می‌کند و درگیر رفتارهای مخرب و تغییردهنده زندگی می‌شوند. این موارد ممکن است با مشکل دوگانه اعتیاد و تنهایی غم‌انگیز مواجه شوند. درواقع، سبک‌های دلبستگی نایمن ممکن است به‌عنوان عامل تشدیدکننده اثرات نامطلوب تجربیات ناگوار کودک‌کی عمل کند و وقوع اعتیاد به عشق را تسریع کند.

با توجه به محدودیت‌های پژوهش حاضر که تصادفی نبودن روش نمونه‌گیری و محدود بودن جامعه آماری به دانشجویان دوره کارشناسی

افسردگی و الگوهای ارتباطی. *خانواده پژوهی*، ۱۸(۲)، ۲۶۵-۲۸۵
<https://doi.org/10.48308/jfr.18.2.265>
 میری، مینو؛ رضائیان، محسن و قاسمی سیدعلیرضا (۱۴۰۱). مروری نظام‌مند بر میزان شیوع و علل خودکشی (افکار و اقدام) در دانش‌آموزان و دانشجویان ایرانی. *مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان*، ۲۱ (۵)، ۵۵۱-۵۷۴.
<https://doi.org/10.52547/jrums.21.5.551>
 میکائیلی، نیلوفر و پرنیان خوی، مریم. (۱۴۰۰). نقش میانجی سرکوبگری عاطفی در رابطه آزاردیدگی دوران کودکی و سبک‌های دلبستگی با آسیب‌پذیری نسبت به اعتیاد در نوجوانان پسر. *فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناختی*، ۱۶ (۶۱)، ۱۶۱-۱۷۶.
https://psychologyj.tabrizu.ac.ir/article_12549.html

تشکر و قدردانی: نویسندگان مراتب قدردانی صمیمانه خود را از تمامی دانشجویانی که با اختصاص وقت و همکاری ارزشمند خود در این پژوهش مشارکت داشتند، اعلام می‌دارند.

منابع

آقاخانی، زهره و ضرغامی، محمدحسین (۱۳۹۹). اعتیاد به عشق مطالعه مبتنی بر رویکرد تحلیل شبکه. *فصلنامه اندازہ‌گیری تربیتی*، ۱۱(۴۱)، ۲۰۳-۲۳۰.
<https://doi.org/10.22054/jem.2021.49563.2000>
 امیری پیچاکلاپی، احمد؛ خانجانی، زینب؛ پورشریفی، حمید؛ عظیمی، زینب؛ فهیمی، صمد؛ اکبری، ابراهیم؛ محمودعلیلو، مجید و قاسم‌پور، عبدالله (۱۳۹۱). بررسی مقدماتی علل تداوم نشانگان بالینی شکست عاطفی دانشجویان با تأکید بر سبک‌های دلبستگی و طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه. *اندیشه و رفتار در روانشناسی بالینی (اندیشه و رفتار)*، ۶ (۲۳)، ۲۱-۳۰.
<https://www.sid.ir/paper/172237/fa>
 پورمحسنی کلوری، فرشته (۱۳۹۴). تفاوت‌های جنسیتی در سبک‌های دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی در پیش‌بینی سبک‌های عشق‌ورزی دانشجویان. *پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری*، ۱۰(۶)، ۱۷-۳۳.
<https://doi.org/10.22108/cbs.2016.20751>
 پورنقاش تهرانی، سیدسعید، امینی تهرانی، محمدعلی (۱۳۹۸). تأثیر تجربه‌های ناگوار در روابط دوران کودکی بر سلامت روانی دانشجویان. *آموزش بهداشت و ارتقای سلامت*، ۷ (۲)، ۲۳۱-۲۴۴.
<https://doi.org/10.30699/ijhehp.7.2.231>
 شهاب، مریم و کیانی چلمردی، احمدرضا (۱۳۹۹). پیش‌بینی اعتیاد، اضطراب و تکانش‌گری بر مبنای تجربیات ناگوار کودکی، افسردگی، ناامیدی و سلامت والدینی در دختران نوجوان. *فصلنامه زن و جامعه*، ۱۱ (۴۱)، ۲۶۱-۲۷۸.
https://jzvj.marvdasht.iau.ir/article_4058.html
 عزیززاده مقدم، اکرم؛ محمدی، مسعود؛ نظیری، قاسم و امینی‌منش، سجاد (۱۴۰۱). پیش‌بینی نشانگان ضربه عشق بر اساس طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه با نقش میانجی تنظیم هیجان. *ماهنامه جامعه‌شناسی سیاسی ایران*، ۵(۱۱)، ۵۹۶۰-۵۹۷۴.
<https://doi.org/10.30510/psi.2022.338314.3369>
 فردوسی، سیما (۱۳۹۷). پیش‌بینی نگرش به خیانت زناشویی بر اساس رفتار دلبستگی در روابط زناشویی، کیفیت روابط زناشویی و سبک‌های دلبستگی در زنان متأهل. *دو فصلنامه روانشناسی معاصر*، ۱۳ (۲)، ۱۴۹-۱۵۷.
<https://doi.org/10.29252/bjcp.13.2.149>
 کیانی چلمردی، احمدرضا؛ شهبازی، نگاره؛ جهانبخشی، زهرا و احمدبوکانی، سلیمان. (۱۴۰۱). مدل پیش‌بینی رضایت زناشویی زنان بر مبنای مداخله والدینی، ادراک خانواده مبدأ، ازدواج والدین، تجربیات ناگوار کودکی،

References

- Aghakhani, Z. and Zarghami, M. H. (2020). Love addiction: Based on Network Approach. *Quarterly of Educational Measurement*, 11(41), 203-230. <https://doi.org/10.22054/jem.2021.49563.2000>
- Alizadeh Moghadam, A., Mohammadi, M., Naziri, G., & Amini Manesh, S. (2023). Prediction of love trauma syndrome based on early maladaptive schemas with the mediating role of emotion regulation. *Political Sociology of Iran*, 5(11), 5960-5974. [Persian] <https://doi.org/10.30510/psi.2022.338314.3369>
- Amiri, P. A., Khanjani, Z., Poursharifi, H., Azimi, Z., Akbari, E., Mahmoud, A. M., & Ghasempour, A. (2012). An introductory investigation of the causes of continuation of clinical syndromes of emotional breakdown of university students based on attachment styles and early maladaptive schemas. *Journal of Behavior in Clinical Psychology*, 6 (23), 21-30. [Persian] <https://www.sid.ir/paper/172237/fa>
- Benfield, J. (2018). Secure attachment: An antidote to sex addiction? A thematic analysis of therapists' experiences of utilizing attachment-informed treatment strategies to address sexual compulsivity. *Sexual addiction & compulsivity*, 25(1), 12-27. <https://doi.org/10.1080/10720162.2018.1462746>
- Bowlby, J. (1985). *The role of childhood experience in cognitive disturbance*. In Cognition and psychotherapy (pp. 181-200). Boston, MA: Springer US. https://doi.org/10.1007/978-1-4684-7562-3_6
- Bradford, A. B., Drean, L., Sandberg, J. G., & Johnson, L. N. (2020). They may disapprove, but I still love you: Attachment behaviors moderate the effect of social disapproval on marital relationship quality. *Family process*, 59(4), 1530-1551. <https://doi.org/10.1111/famp.12519>
- Dunlop, W. L., Karan, A., Wilkinson, D., & Harake, N. (2020). Love in the First Degree: Individual Differences in First-Person Pronoun Use and Adult Romantic Attachment Styles. *Social Psychological and Personality Science*, 11(2), 254-265. <https://doi.org/10.1177/1948550619847455>
- Esmaeilpour, R. (2024). *Women's Perceptions of How Sexual Trauma Impacts Intimate Bonds in Recovery* (Master's thesis, California State University, Long Beach).
- Estévez, A., & Momeñe, J. (2023). *Psychological, Family, and Behavioural Factors Associated with Emotional Dependence*. In *Behavioural Addiction in Women* (pp. 188-197). Routledge
- Feeney, J. A., & Noller, P. (1990). Attachment style as a predictor of adult romantic relationships. *Journal of personality and Social Psychology*, 58(2), 281. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.58.2.281>
- Ferdosi, S. (2019). The prediction of attitudes toward infidelity based on attachment behavior in couple relationships, marital quality relationship and attachment styles in married women. *Contemporary Psychology, Biannual Journal of the Iranian Psychological Association*, 13(2), 149-157. [Persian] <https://doi.org/10.29252/bjcp.13.2.149>
- Fisher, H. E., Xu, X., Aron, A., & Brown, L. L. (2016). Intense, passionate, romantic love: a natural addiction? How the fields that investigate romance and substance abuse can inform each other. *Frontiers in psychology*, 7, 190300. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2016.00687>
- Gori, A., Topino, E., Cacioppo, M., Craparo, G., Schimmenti, A., & Caretti, V. (2023). An addictive disorders severity model: A chained mediation analysis using structural equation modeling. *Journal of Addictive Diseases*, 41(1), 98-109. <https://doi.org/10.1080/10550887.2022.2074762>
- Gori, A., Topino, E., Russo, S., & Griffiths, M. D. (2024). A pilot study on childhood trauma and love addiction: Exploring the mediation of unbalanced family functioning. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/tra0001669>
- Griffin-Shelley, E. (2009). Ethical issues in sex and love addiction treatment. *Sexual Addiction & Compulsivity*, 16(1), 32-54. <https://doi.org/10.1080/10720160802710798>

- Hazan, C., & Shaver, P. (2017). *Romantic love conceptualized as an attachment process*. In *Interpersonal development* (pp. 283-296). Routledge.
- Hazan, C., & Shaver, P. R. (1990). Love and work: An attachment-theoretical perspective. *Journal of Personality and Social Psychology*, 59(2), 270-280. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.59.2.270>
- Kiani Chalmardi, A., Shahbazi, N., Jahanbakhshie, Z. and Ahmadbookani, S. (2022). Developing a Model for Predicting Women's Marital Satisfaction based on Parental Intervention, Perception of Parents' Marriage, Adverse Childhood Experiences, Depression and Communication Patterns. *Journal of Family Research*, 18(2), 265-285. [Persian] <https://doi.org/10.48308/jfr.18.2.265>
- Kline, R. B. (2023). *Principles and practice of structural equation modeling*. Guilford publications.
- Kotera, Y., & Rhodes, C. (2019). Pathways to sex addiction: Relationships with adverse childhood experience, attachment, narcissism, self-compassion and motivation in a gender-balanced sample. *Sexual Addiction & Compulsivity*, 26(1-2), 54-76. <https://doi.org/10.1080/10720162.2019.1615585>
- Levine, A., & Heller, R. (2010). *Attached: The new science of adult attachment and how it can help you find-and keep-love*. Penguin.
- MacDonald, K., Patch, E. A., & Figueredo, A. J. (2016). Love, trust, and evolution: Nurture/love and trust as two independent attachment systems underlying intimate relationships. *Psychology*, 7(2), 238-253. <https://doi.org/10.4236/psych.2016.72026>
- Marshall, W. L. (2010). The role of attachments, intimacy, and loneliness in the etiology and maintenance of sexual offending. *Sexual and Relationship Therapy*, 25(1), 73-85. <https://doi.org/10.1080/14681990903550191>
- Mikaeili, N. and Parnian Khooy, M. (2021). Mediating role of Emotional Suppression in the Relationship between childhood maltreatment, attachment styles and Vulnerability to Addiction in Male Adolescents. *Journal of Modern Psychological Researches*, 16(61), 161-176. [Persian] https://psychologyj.tabrizu.ac.ir/article_12549.html
- Miri M, Rezaeian M, Ghasemi S A. A (2022). Systematic Review on the prevalence and Causes of Suicide (Thoughts and Actions) In Iranian School and University Students. *Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences*, 21 (5), 551-574. [Persian] <https://doi.org/10.52547/jrums.21.5.551>
- Neumann, E. (2017). Emotional abuse in childhood and attachment anxiety in adult romantic relationships as predictors of personality disorders. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 26(4), 430-443. <https://doi.org/10.1080/10926771.2017.1299826>
- Oladeji, B. D., Makanjuola, V. A., & Gureje, O. (2010). Family-related adverse childhood experiences as risk factors for psychiatric disorders in Nigeria. *The British Journal of Psychiatry*, 196(3), 186-191. <https://doi.org/10.1192/bjp.bp.109.063677>
- Peabody, S. (2005). *Addiction to love: Overcoming obsession and dependency in relationships*. Celestial Arts.
- Pourmohseni-Koluri, F. (2016). Gender Differences in Attachment Style and Personality Traits in Prediction of Love Styles in University Students. *Research in Cognitive and Behavioral Sciences*, 6(1), 17-32. [Persian] <https://doi.org/10.22108/cbs.2016.20751>
- Pournaghash-Tehrani S S, Amini-Tehrani M. (2019). The Impact of Adverse Experiences in Childhood Relationships on the Mental Health of University Students. *Iran J Health Educ Health Promot*, 7 (2), 231-244. [Persian] <https://doi.org/10.30699/ijhehp.7.2.231>
- Redcay, A., & Simonetti, C. (2018). Criteria for love and relationship addiction: Distinguishing love addiction from other substance and behavioral addictions. *Sexual Addiction & Compulsivity*, 25(1), 80-95. <https://doi.org/10.1080/10720162.2017.1403984>
- Salani, A., Antonelli, P., Salvatori, G., Gritti, M. C., Bisciglia, R., Mascherini, F., & Dèttore, D. (2022). Love Addiction, Emotional Dysregulation and Attachment Bonds: A Quantitative Study of 344 Females. *Sexual Health & Compulsivity*, 29(3-4),

127-148.

<https://doi.org/10.1080/26929953.2022.2110546>

Schaeffer, B. (2012). *Es Amor o Es Adicción (Is It Love or Is It Addiction)*. Simon and Schuster.

Schindler, A. (2019). Attachment and substance use disorders—theoretical models, empirical evidence, and implications for treatment. *Frontiers in psychiatry*, 10, 727.

<https://doi.org/10.3389/fpsyt.2019.00727>

Shahab, M., & Kiani Chelmardi, A. (2020). Predicting Addiction, Anxiety and Impulsivity based on Adverse Childhood Experiences, Depression, Hopelessness and Parental Health among adolescent girls. *Quarterly Journal of Woman and Society*, 11(41), 261-278. [Persian]

https://jzvj.marvdasht.iau.ir/article_4058.html

Stravogiannis, A. L. D. C., Kim, H. S., Sophia, E. C., Sanches, C., Zilberman, M. L., & Tavares, H. (2018). Pathological jealousy and pathological love: Apples to apples or apples to oranges?. *Psychiatry research*, 259, 562-570.

<https://doi.org/10.1016/j.psychres.2017.11.029>

Sussman, S., Lisha, N., & Griffiths, M. (2011). Prevalence of the addictions: a problem of the majority or the minority? *Evaluation & the Health Professions*, 34, 3-56. <https://doi.org/10.1177/0163278710380124>

Timberlake, D., Meyer, D., Hitchings, S., Oakley, A., Stoltzfus, L., Aguirre, S., & Plumb, A. (2016). Sexually compulsive behaviors: Implications for attachment, early life stressors, and religiosity. *Sexual Addiction & Compulsivity*, 23(4), 361-373.

<https://doi.org/10.1080/10720162.2016.1189862>

Wéry, A., Schimmenti, A., Karila, L., & Billieux, J. (2019). Where the mind cannot dare: A case of addictive use of online pornography and its relationship with childhood trauma. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 45(2), 114-127.

<https://doi.org/10.1080/0092623x.2018.1488324>